

СЕКЦІЯ 2

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ

УДК 658.5

БІЗНЕС-ПРОЦЕСИ ПІДПРИЄМСТВА В СИСТЕМІ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ

В. І. Бачинський, К. І. Кузьмінська

*Львівська комерційна академія, м. Львів, вул. Туган-Барановського, 10,
79001; e-mail:perlunka.kat@yandex.ru*

У сучасних умовах господарювання стрімкі зміни зовнішньоекономічного середовища вимагають від підприємств створення і функціонування новітніх технологій управління. У цьому контексті перспективним напрямом удосконалення може бути створення системи управлінського обліку на основі сучасних концепцій менеджменту, зокрема концепція процесно-орієнтованого управління.

Концепція процесно-орієнтованого управління передбачає виділення бізнес-процесів підприємства як основного об'єкта на всіх рівнях управління та дослідження його складових (підрозділів, процесів, стадій, операцій, робіт). Такий підхід до управління та побудови обліково-інформаційної системи дозволяє формувати більш об'єктивну інформацію за кожною структурною одиницею підприємства, виробничим процесом, стадією. Він передбачає тісну взаємодію всіх учасників рівнів управління (стратегічного, тактичного та оперативного). При цьому управлінський облік є базовою інформаційною системою [1, с. 33–55].

Діяльність кожного підприємства складається з величезної кількості повторюваних бізнес-процесів, а саме: процесів, які безпосередньо забезпечують випуск продукції, надання послуг, процесів планування й управління, ресурсних процесів, процесів перетворення тощо. Кожний з вище зазначених процесів передбачає реалізацію дій і рішень, спрямованих на досягнення певної мети. Тобто поняття “бізнес-процес” можна застосовувати у рамках технологічної, комерційно-фінансової складової виробництва, тобто йдеться про персоніфікацію процесу управління підприємством в цілому.

Більшість дослідників є одноставними у визначенні поняття “бізнес-процес”, визначаючи його як “вартісний ланцюг, який являє собою набір видів діяльності, що реалізуються з метою розробки, позиціонування на ринку, постачання та обслуговування реалізованих товарів, робіт і послуг” [2]. Проте дане визначення є універсальним для більшості процесів, що відбуваються навколо, та не відображає відмінних рис саме бізнес-процесу підприємства. Тому доцільно додати, що бізнес-процес – це цілеспрямована сукупність взаємопов'язаних видів діяльності, що використовують ресурси підприємства для переробки вхідних матеріальних, грошових, інформаційних потоків у вихідні результати з метою задоволення потреб внутрішніх і зовнішніх споживачів. Отже, основним є цільова спрямованість процесу та його клієнтоорієнтованість.

Для оцінки ефективності управління бізнес-процесами пропонується використовувати ряд показників, які мають враховувати специфіку

конкретного підприємства. Зокрема, обсяг наданих послуг визначеної якості, оплачених за певний проміжок часу; кількість споживачів товарів і послуг; витрати обігу на реалізацію товарів; тривалість виконання типових операцій; капіталовкладення у господарську діяльність, тощо.

Таким чином, бізнес-процес підприємства в системі управлінського обліку розглядатимемо як горизонтальну ієрархію внутрішніх і залежних між собою функціональних дій, сукупність етапів робіт, що здійснюються протягом певного проміжку часу, починаються з одного або більше початкових кроків і завершуються створенням продукту або послуги необхідної клієнту.

Список використаних джерел

1. Кошкаров С. А. Внутрішньогосподарський оперативний облік у системі управління діяльністю виробничих підприємств : [монографія] / В. І. Бачинський, П. О. Куцик, С. А. Кошкаров. – Чернівці: Золоті литаври, 2012. – 264 с.

2. Червякова В. В. Формування комбінованої бізнес-моделі підприємства автосервісу в умовах контролінгу / В. В. Червякова // Бізнесінформ. – 2013. – № 9. – С. 166 - 171: [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.business-inform.net>

УДК 657.1:330.341.1

ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ, ВИКОРИСТАННЯ І ОБЛІКУ ВЛАСНИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ДЛЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Г. П. Журавель, Ю. Г. Журавель

Тернопільський національний економічний університет

Низький рівень конкурентоспроможності економіки України, довготривала кризова стагнація, різке збільшення військових витрат, дефіцит державного бюджету вимагають пошуку реальних джерел і мобілізації наявних фінансових ресурсів для інноваційно-інвестиційного розвитку національної економіки. Джерела фінансового забезпечення інноваційного розвитку економіки поділяються на внутрішні та зовнішні. Важливими внутрішніми джерелами є амортизаційні відрахування, прибуток підприємств, резервні та страхові фонди, внески засновників в статутний капітал, дивіденди, проценти, дохід від операцій з капіталом і фінансового інвестування, спонсорські та донорські внески. Враховуючи важливу необхідність підвищення конкурентоспроможності нашої економіки поняття інноваційного розвитку розширюється поняттям модернізації економіки. Модернізація уособлює в собі розбудову інституційних, економічних, інфраструктурних, науково-технічних, політичних, соціально-культурних основ для гармонійного розвитку країни.

Розрахунки показали (табл. 1), що із потенційних джерел у різні роки на капітальні інвестиції було спрямовано 45-50 % власних фінансових ресурсів. Решта фінансових ресурсів, ймовірно, була направлена на поповнення обігових коштів, виплату дивідентів, соціальну сферу тощо. При цьому на капітальні інвестиції було направлено в різні роки 13-20 %